

**Grondwettelijk Hof, arrest nr. 24/2026 van 26 februari 2026**

---

*Vreemdelingenrecht – Begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus – Familieleden die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden – Gezinshereniging – Voorwaarden – Prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie – Schorsing*

---

Bij arrest van 26 februari 2026 heeft het Grondwettelijk Hof de strengere regels voor gezinshereniging tussen subsidiair beschermden en hun gezinsleden die zich willen herenigen, geschorst. Het Hof heeft in dit verband vijf prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Een wet van 18 juli 2025 onderwerpt de gezinshereniging tussen subsidiair beschermden en hun gezinsleden aan strengere voorwaarden en bewijsregels. De machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden voor nareizende gezinsleden is in beginsel onderworpen aan: 1) de betaling van een retributie; 2) een wachttijd van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop de vreemdeling bij wie men zich voegt, is toegelaten of gemachtigd om in België te verblijven; 3) vereisten inzake bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering; en 4) strengere regels inzake het bewijs van de ingeroepen verwantschaps- of aanverwantschapsbanden.

Twee families vorderden de schorsing en vernietiging van deze maatregelen. Het Hof oordeelt dat eerst vijf prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie moeten worden gesteld alvorens uitspraak te doen over de grieven van de verzoekende partijen.

Om de schorsing van de bestreden bepalingen te verkrijgen, moeten de verzoekende partijen aantonen dat een aangevoerd middel ernstig is en dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden bepalingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan veroorzaken.

De verzoekende partijen voerden aan dat subsidiair beschermden en hun gezinsleden die zich niet op het Belgische grondgebied bevinden, onderworpen zijn aan minder gunstige bepalingen inzake gezinshereniging dan vluchtelingen en hun gezinsleden die zich niet op het Belgische grondgebied bevinden. Het Hof stelt vast dat de gunstigere regels voor vluchtelingen voortvloeien uit richtlijn 2003/86/EG, die subsidiair beschermden uitdrukkelijk van haar toepassingsgebied uitsluit. Volgens het Hof vloeit het aangevochten verschil in behandeling dus voort uit deze richtlijn. Het Hof beslist daarom het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) te vragen of deze richtlijn ongeldig is, in zoverre zij dit verschil in behandeling bevat (eerste vraag). In de veronderstelling dat de richtlijn geldig is, vraagt het Hof bovendien of het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zich verzet tegen nationale maatregelen zoals vervat in de bestreden bepalingen, die subsidiair beschermden onderwerpen aan minder gunstige regels inzake gezinshereniging dan vluchtelingen (tweede vraag).

De verzoekende partijen betwistten vervolgens dat gezinsleden van subsidiair beschermden die zich niet op het Belgische grondgebied bevinden, worden onderworpen aan minder gunstige bepalingen inzake gezinshereniging dan gezinsleden van subsidiair beschermden die zich wel op het Belgische grondgebied bevinden. Het Hof merkt op dat richtlijn 2011/95/EU het statuut van subsidiaire bescherming in het Unierecht heeft ingevoerd. Deze richtlijn verplicht de lidstaten ervoor te zorgen dat de eenheid van het gezin van zowel vluchtelingen als subsidiair beschermden kan worden behouden. Zij preciseert ook dat de lidstaten dit zo spoedig mogelijk moeten waarborgen na de toekenning van subsidiaire bescherming. Het Hof benadrukt

vervolgens dat richtlijn 2011/95/EU het begrip “gezinsleden” beperkt tot de leden die, voor zover het gezin reeds in het land van herkomst was gevormd, zich in dezelfde lidstaat bevinden wegens de aanvraag om internationale bescherming. Bijgevolg zijn de waarborgen uit deze richtlijn niet van toepassing op gezinsleden die zich niet in dezelfde lidstaat bevinden als de begunstigde van subsidiaire bescherming. Het Hof beslist daarom het HvJ-EU te vragen of richtlijn 2011/95/EU en verordening (EU) 2024/1347 ongeldig zijn, in zoverre zij het begrip gezinsleden beperken tot de leden die zich, wegens de aanvraag om internationale bescherming, in dezelfde lidstaat bevinden (derde vraag). In de veronderstelling dat de richtlijn en de verordening geldig zijn, vraagt het Hof bovendien of het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zich verzet tegen nationale maatregelen zoals vervat in de bestreden bepalingen, die subsidiair beschermden en hun gezinsleden die zich niet op het Belgische grondgebied bevinden onderwerpen aan minder gunstige regels inzake gezinshereniging dan subsidiair beschermden en hun gezinsleden die zich wel op het grondgebied bevinden (vierde vraag).

De verzoekende partijen stellen ten slotte dat de bestreden bepalingen het recht op eerbiediging van het gezinsleven en het belang van het kind schenden door strengere voorwaarden inzake gezinshereniging op te leggen aan subsidiair beschermden en hun gezinsleden. Alvorens hierover uitspraak te doen, acht het Hof het ook noodzakelijk om het HvJ-EU hierover te bevragen. Meer bepaald vraagt het Hof of het recht op eerbiediging van het gezinsleven en de rechten van het kind, zoals gewaarborgd door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zich verzetten tegen nationale maatregelen zoals de bestreden strengere voorwaarden inzake gezinshereniging van subsidiair beschermden en hun gezinsleden die zich niet op het Belgische grondgebied bevinden (vijfde vraag).

Wat betreft het bestaan van een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, oordeelt het Hof dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden bepalingen een dergelijk nadeel kan veroorzaken voor de eerste familie die de schorsing heeft gevraagd. De leden van deze familie zijn een Jemeniet die subsidiaire bescherming heeft verkregen in België, alsook zijn echtgenote en hun minderjarig kind die nog in Jemen verblijven. Door de bestreden bepalingen dreigt hun scheiding nog verder te worden verlengd, terwijl deze reeds anderhalf jaar duurt. Volgens het Hof zou een verdere voortzetting van deze situatie de toekomstige relatie van het kind met zijn vader ernstig kunnen schaden, temeer daar de echtgenote en het kind verblijven in een land met een ernstige humanitaire crisis, waar gezinshereniging onmogelijk is.

Het Hof heeft daarom de bestreden bepalingen van de wet van 18 juli 2025 geschorst, in zoverre zij de verblijfsvergunning van meer dan drie maanden voor gezinsleden die zich bij subsidiair beschermden voegen onderwerpen aan strengere voorwaarden en bewijsregels. Het Hof beveelt dat deze schorsing van kracht blijft totdat het uitspraak doet over de beroepen tot vernietiging van deze bepalingen, nadat het HvJ-EU heeft geantwoord op de vijf prejudiciële vragen die het Hof heeft gesteld.